

Milan Perkovic
Poljana Jurja Andrassyja
Zagreb
OIB 99592529056

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
PRIJEMNA PISARNICA

Primljeno iz ruke-preko pošte, dne 22. 01. 2026.

Predato na poštu-obično, prep. dne 19. 01. 2026.

Predmet: St-2118/2023

Pošta 2816 u 8924 71500

Broj primjeraka 1 priloga

Prislojba

PRIMLJENO
VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE
putem: Trgovački sud u Zagrebu

ŽALBA

protiv rješenja o zaključenju stečajnog postupka St-2118/2023

Žalitelj: Milan Perkovic, bivši član i direktor društva Drives-Control d.o.o.

Pobijano rješenje: Rješenje o zaključenju stečajnog postupka, St-2118/2023-136, od 12.01.2026. godine

I. UVOD

Žalitelj ovim putem pravodobno izjavljuje žalbu protiv rješenja kojim je zaključen stečajni postupak nad **Stečajnom masom iza DRIVES-CONTROL d.o.o. u stečaju**, jer je pobijanim rješenjem došlo do **povrede procesnih i materijalnih odredbi aktualnog Stečajnog zakona te ustavnih i konvencijskih prava žalitelja**, od čega osobito prava na pristup sudu i prava na mirno uživanje vlasništva, uslijed stvaranja procesnog vakuuma i nametanja nerazmjernog **financijskog tereta** kao preduvjeta za ostvarenje sudske zaštite protiv Republike Hrvatske.

Žalba se **ne temelji** na tvrdnji da je žalitelj stečajni vjerovnik, niti da je sud postupao samovoljno, već na **ustavnopravnoj ocjeni učinka pobijanog rješenja**.

I. AKTIVNA LEGITIMACIJA ŽALITELJA

Žalitelj Milan Perkovic ima **aktivnu legitimaciju za podnošenje ove žalbe**, iako nema položaj stečajnog vjerovnika jer se pobijanim rješenjem **neposredno i izravno odlučuje o njegovim pravima i pravnim interesima**, na način koji proizvodi **konačne i nepovratne učinke** na njegov pravni položaj.

Naime, žalitelj je bivši član i zastupnik po zakonu trgovačkog društva Drives-Control d.o.o., čija je imovina bila predmet dugotrajnog oduzimanja od strane Republike Hrvatske, a čije se posljedice – sada u vidu drastičnog umanjenja vrijednosti imovine – reflektiraju upravo na žalitelja kao **nositelja rezidualnog imovinskog interesa** nakon namirenja svih vjerovnika stečajne mase.

Zaključenjem stečajnog postupka pobijanim rješenjem:

- prestaje postojati stečajna masa kao **jedini subjekt s aktivnom procesnom legitimacijom** za vođenje postupka protiv Republike Hrvatske,
- žalitelju se istodobno onemogućuje bilo kakav alternativni procesni put za sudsko ispitivanje odgovornosti države,
- čime se žalitelj dovodi u položaj u kojem **trpi izravne pravne posljedice sudske odluke**, bez mogućnosti da ih ospori.

U takvoj situaciji, žalitelj ne nastupa kao treća osoba bez pravnog interesa, već kao **osoba na čija se prava i pravne mogućnosti pobijano rješenje izravno odnosi** zbog čega mu pripada pravo na pravni lijek sukladno članku 29. Ustava Republike Hrvatske i općim načelima procesnog prava.

Ustavni i konvencijski standardi prava na pristup sudu zahtijevaju da **osoba koja je izravno pogođena sudskom odlukom mora imati mogućnost osporavanja te odluke**, neovisno o formalnom procesnom položaju koji je imala u ranijoj fazi postupka. Suprotno tumačenje dovelo bi do situacije u kojoj sudska odluka proizvodi učinke prema određenoj osobi, ali joj istodobno uskraćuje bilo kakvo pravno sredstvo, što je nespojivo s temeljnim jamstvima pravičnog postupka.

III. KRONOLOGIJA STEČAJNOG POSTUPKA

(Stečajna masa iz: DRIVES-CONTROL d.o.o.)

1. Prethodne činjenice (izvan stečaja – uzrok postupka)

2003. godine tijela Republike Hrvatske oduzimaju društvu DRIVES-CONTROL d.o.o. ukupno **163 kg elementarne žive**, kao predmet kaznenog postupka. Kazneni postupak koji je bio osnova za oduzimanje imovine **okončan je pravomoćnom oslobađajućom presudom**, bez izricanja ikakve sigurnosne mjere ili trajnog oduzimanja imovine.

Unatoč tome, oduzeta imovina **nije vraćena društvu**, već je ostala izvan raspolaganja vlasnika dugi niz godina. Takvo dugotrajno zadržavanje imovine, uz regulatorna ograničenja u prometu opasnih tvari, dovelo je do **potpunog gubitka tržišne vrijednosti imovine**, što je bitno utjecalo na financijsko stanje društva.

2. Otvaranje i tijek stečajnog postupka

Nad društvom DRIVES-CONTROL d.o.o. pokrenut je stečajni postupak zbog **nesposobnosti za plaćanje**, pri čemu je društvo faktički već bilo lišeno svoje ključne imovine. U stečajnom postupku utvrđene su tražbine vjerovnika, imenovan je stečajni upravitelj te su provedene radnje radi unovčenja dostupne imovine.

3. Unovčenje sporne imovine (žive)

Tijekom stečajnog postupka, oduzeta živa je **unovčena tek 2024. godine**, gotovo dvadeset godina nakon oduzimanja pri čemu je ostvarena kupovna od svega **cca 15.000 EUR**, što predstavlja **neznatni dio izvorne vrijednosti** imovine u trenutku oduzimanja.

Time je postalo očito da šteta nije nastala u stečaju odnosno stečajnom postupku, nego zbog višegodišnjeg postupanja države prije i izvan stečaja.

4. Naknadna dioba i namirenje vjerovnika

Nakon unovčenja imovine provedena je naknadna dioba stečajne mase, svi vjerovnici stečajne mase namireni su u cijelosti (100 %) te nije ostalo spornih ili osporenih tražbina. Time je ispunjena osnovna svrha stečajnog postupka u smislu kolektivnog i ujedinjenog namirenja vjerovnika.

5. Odštetni zahtjev prema Republici Hrvatskoj

U međuvremenu, zbog očitog nesrazmjera između vrijednosti oduzete imovine i ostvarene kupovine, stečajna masa podnosi zahtjev za mirno rješanje spora protiv Republike Hrvatske (gl. 186.a ZPP).

Zahtjev se temelji prvenstveno na dugotrajnom zadržavanju imovine nakon oslobađajuće presude te propuštanju države da omogući povrat imovine ili naknadu štete, a posljedično tome i drastičnom umanjenju vrijednosti imovine.

Taj zahtjev do današnjeg dana nije odbijen kao neosnovan te nije riješen meritomom odlukom čime je ostao neriješen u trenutku zaključenja stečaja.

6. Financijska i procesna ograničenja u stečaju

Stečajna masa nije raspolažala sredstvima za vođenje složenog i dugotrajnog sudskog postupka protiv Republike Hrvatske, nije bilo vjerovnika spremnih predujmiti troškove takvog postupka, budući da su već bili namireni. Time je postupak protiv države faktički **odgođen**, ali ne i pravno riješen.

7. Zaključenje stečajnog postupka

Nakon provedene diobe i namirenja vjerovnika, sud donosi **rješenje o zaključenju stečajnog postupka**.

Problem se sada očituje u tome što pobijanim rješanjem:

- prestaje postojati stečajna masa kao pravni subjekt,
- prestaje postojati **jedini nositelj aktivne procesne legitimacije** za vođenje postupka protiv Republike Hrvatske,
- ne donosi se nikakva odluka o daljnjoj sudbini neriješenog odštetnog zahtjeva.

8. Posljedice zaključenja stečaja

Stoga, zaključenjem stečajnog postupka **nastaje svojevrsni procesni vakuum** u kojem ozbiljan i potencijalno osnovan zahtjev protiv države ostaje bez nositelja te bivši vlasnik društva (zaličelj) **nema aktivnu legitimaciju** da samostalno vodi taj postupak,

Istovremeno, zaličelj se implicitno nameće obveza da **osobno financira** buduću postupak, bez procesne kontrole i bez jamstva da bi mu eventualni uspjeh donio pravnu korist. Time se **učinak odluke o zaključenju stečaja proteže izvan stečajnog postupka** i izravno zadire u prava zaličelja.

III. NESPORNE ČINJENICE

Nesporno je da je predmetna imovina (živa) bila **protupravno oduzeta** i zadržana godinama. Zatim, kazneni postupak je pravomoćno **okončan oslobađajućom presudom**. Što se tiče predmetne imovine, njezina vrijednost je **drastično umanjena isključivo zbog dugotrajnog zadržavanja od strane države**.

Zahtjev protiv Republike Hrvatske koji je činjenično i pravno ozbiljan, nikada nije konačno riješen niti je donijeta bilo kakva meritorna odluka o njemu.

Žalitelj osobno nema aktivnu procesnu legitimaciju za vođenje takvog postupka izvan stečaja jer zaključenjem stečaja **prestaje postojati jedini subjekt** koji je mogao voditi postupak protiv države.

IV. ZAHTJEV ZA NAKNADU ŠTETE PREMA REPUBLICI HRVATSKOJ

1. Činjenična osnova zahtjeva

Zahtjev za naknadu štete prema Republici Hrvatskoj temelji se na kontinuiranom i višegodišnjem postupanju državnih tijela koje je rezultiralo trajnim i mjerljivim umanjjenjem vrijednosti imovine trgovačkog društva Drives-Control d.o.o., a posredno i imovinskih interesa žalitelja kao njegova bivšeg vlasnika.

Nesporno je da je 2003. godine društvu Drives-Control d.o.o. oduzeto 163 kg elementarne žive u okviru kaznenog postupka, a taj isti kazneni postupak je pravomoćno okončan oslobađajućom presudom, bez izricanja mjere trajnog oduzimanja imovine.

Unatoč tome, imovina **nije vraćena zakonitom vlasniku**, niti je osigurana ikakva naknada, već je oduzeta imovina **zadržana pod kontrolom države gotovo dvadeset godina**.

U međuvremenu nastupaju **regulatorne i tržišne okolnosti** (zabrane, ograničenja i gubitak tržišta) koje su drastično umanjile njezinu vrijednost, da bi konačno, u stečajnom postupku 2024. godine ta imovina bila **unovčena za iznos od približno 15.000,00 EUR**, što predstavlja **neznatan dio njezine stvarne vrijednosti u trenutku oduzimanja**.

Iz navedenog proizlazi da šteta **nije nastala stečajem**, nego **prije i neovisno o njemu**, kao **izravna posljedica dugotrajnog i neopravdanog zadržavanja imovine od strane države**.

2. Pravna kvalifikacija postupanja države

U zahtjevu za mirno rješenje spora, stečajna masa pravilno ukazuje da se opisano postupanje Republike Hrvatske **ne može kvalificirati kao zakonita privremena mjera**, već kao:

- **protupravno zadržavanje imovine nakon prestanka razloga za njezino oduzimanje**, te
- **povreda prava vlasništva** u smislu članka 48. Ustava RH i članka 1. Protokola br. 1 uz EKLP.

Sukladno ustaljenoj praksi Europskog suda za ljudska prava, država ne odgovara samo za formalno oduzimanje imovine, nego i za situacije u kojima imovina nije vraćena u razumnom roku nakon prestanka pravne osnove za njezino zadržavanje, a posljedica takvog zadržavanja jest stvarno i trajno umanjjenje njezine vrijednosti.

U tom smislu, ESLJP dosljedno naglašava da pravo vlasništva mora biti *“praktično i učinkovito, a ne teorijsko i iluzorno”*, te da država ima **pozitivnu obvezu** osigurati ili povrat imovine ili primjerenu naknadu.

3. Odgovornost države za umanjene vrijednosti imovine

U zahtjevu za mirno rješenje spora pravilno je istaknuto da se u ovom slučaju **ne radi o klasičnom zahtjevu za povrat imovine**, nego o zahtjevu za **naknadu štete zbog njezina umanjenja**, i to **obične štete**, jer je vrijednost imovine objektivno umanjena, ali i **izmakle koristi** jer je društvu onemogućeno raspolaganje imovinom i njezino korištenje u gospodarske svrhe tijekom dugog niza godina.

Takva kvalifikacija u skladu je s praksom Vrhovnog suda Republike Hrvatske, prema kojoj država odgovara za štetu ako je svojim postupanjem onemogućila vlasnika da raspolaže imovinom, a to postupanje nije razmjerno, vremenski ograničeno i opravdano legitimnim ciljem.

U konkretnom slučaju, razmjernost i vremensko ograničenje očito izostaju jer je imovina zadržana gotovo dvadeset godina bez ikakvog naknadnog pravnog temelja.

4. Uzročna veza i mjerljivost štete

Zahtjev za naknadu štete protiv Republike Hrvatske nije hipotetski, već se temelji na jasnoj i dokazivoj uzročno-posljedičnoj vezi, odnosno o činjenici da imovina nije bila zadržana nakon oslobađajuće presude društvo bi moglo njome raspolagati u razdoblju kada je imala punu tržišnu vrijednost pa tada do stečaja, ili barem do drastičnog umanjenja imovine, ne bi došlo u istom opsegu!

Visina štete u takvim slučajevima nije zapreka postojanju odgovornosti, već pitanje dokazivanja u parničnom postupku, što je i razlog zbog kojeg je stečajna masa pokrenula prethodni postupak mirnog rješenja spora, sukladno članku 186.a ZPP-a.

5. Relevancija zahtjeva za stečajni postupak

Iako zahtjev za naknadu štete prema Republici Hrvatskoj **nije utvrđena tražbina u trenutku zaključenja stečaja**, on je predstavljao **jedinu realnu mogućnost** da se popravi šteta nastala dugogodišnjim postupanjem države te **jedini potencijalni izvor imovine** koji bi mogao imati značajan utjecaj na ukupni ishod stečajnog postupka, ne u korist vjerovnika (koji su već bili namireni), nego u korist preostalih imovinskih interesa žalitelja.

Zaključenjem stečajnog postupka bez ikakvog procesnog rješenja u odnosu na taj zahtjev, **taj pravni put je trajno zatvoren** i to ne zbog njegove neosnovanosti, nego isključivo zbog procesne nemogućnosti financiranja i vođenja postupka protiv države.

6. Zaključna ocjena

Iz svega navedenog proizlazi da je zahtjev za naknadu štete prema Republici Hrvatskoj činjenično utemeljen, pravno ozbiljan, potkrijepljen domaćom i europskom sudskom praksom te da njegovo postojanje **nije bilo spekulativno**, već objektivno relevantno za konačni ishod odnosa između države i bivšeg vlasnika društva.

Zaključenjem stečaja bez osiguranja ikakvog procesnog okvira za sudsko ispitivanje tog zahtjeva, stvorena je situacija u kojoj **državno postupanje s ozbiljnim obilježjima povrede prava vlasništva ostaje izvan sudske kontrole**, što predstavlja temeljni problem ove žalbe.

V. USTAVNOPRAVNE POVREDE

1. Opći ustavnopravni okvir

Prema članku 29. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske, svatko ima pravo da zakonom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično odluči o njegovim pravima i obvezama. Isto jamstvo proizlazi i iz članka 6. stavka 1. Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda.

Dodatno, članak 48. Ustava RH i članak 1. Protokola br. 1 uz Konvenciju jamče pravo na mirno uživanje vlasništva, pri čemu država ne smije osobu lišiti imovine bez razmjernog opravdanja, niti uspostaviti pravni režim u kojem je zaštita vlasništva **teorijska i iluzorna**, a ne stvarna i učinkovita.

Ustavni i konvencijski standardi zahtijevaju da se sudske odluke **ne ocjenjuju isključivo formalno**, već prema **njihovu stvarnom učinku na prava pojedinca**.

2. Presuda *Cindrić i Bešlić protiv Republike Hrvatske*

U presudi **Cindrić i Bešlić protiv Republike Hrvatske (zahtjev br. 72152/13)** Europski sud za ljudska prava razmatrao je situaciju u kojoj su domaći sudovi, primjenjujući formalno zakonita pravila o parničnim troškovima, podnositeljima zahtjeva nametnuli **znatan financijski teret** nakon što su izgubili spor protiv države.

ESLJP je pritom izričito utvrdio da financijski tereti povezani s vođenjem postupka protiv države mogu predstavljati ograničenje prava na pristup sudu, da čak i zakonita procesna pravila mogu dovesti do povrede Konvencije ako njihov učinak stvara nerazmjernan i individualni teret te da je ključno pitanje razmjernosti i stvarnog učinka mjere, a ne njezine formalne zakonitosti.

Sud je naglasio da pravo na sudsku zaštitu mora biti *“praktično i učinkovito, a ne teorijsko i iluzorno”*, te da država ne smije stvarati situacije u kojima je pojedinac odvrćen ili faktički onemogućen u ostvarivanju svojih prava zbog financijskog rizika ili tereta.

3. Primjena standarda iz *Cindrić* na ovaj predmet

U predmetu Cindrić i Bešlić financijski teret nastao je **naknadno**, nakon izgubljene parnice, a podnositelji su **imali pristup sudu**, ali je on bio “kažnjen” nerazmjernim troškovima.

U ovom slučaju položaj žalitelja je **bitno teži** jer **pristup sudu nije samo otežan – on je faktički i pravno u cijelosti onemogućen**. Zaključenjem stečajnog postupka prestaje postojati jedini subjekt (stečajna masa) koji je imao aktivnu procesnu legitimaciju za vođenje postupka protiv Republike Hrvatske.

Žalitelju se istodobno nameće financijski teret kao preduvjet pristupa sudu. Poruka koja proizlazi iz pobijanog rješenja jest da žalitelj, želi li sudsko ispitivanje odgovornosti države, mora: osobno financirati složen i dugotrajan postupak, bez procesne legitimacije i bez pravne sigurnosti da bi eventualni uspjeh uopće imao pravni učinak u njegovu korist.

Financijski teret je prethodan, ne naknadni. Za razliku od predmeta Cindrić, ovdje se ne radi o riziku troškova nakon izgubljenog spora, već o **prethodnom uvjetu** koji pravo na sudsku zaštitu čini nedostižnim.

Ako je ESLJP u predmetu *Cindrić i Bešlić* zaključio da **retroaktivni troškovni teret** može povrijediti čl. 6. Konvencije i čl. 1. Protokola br. 1, tada je **još očitije** da prethodni, objektivno neizvediv financijski uvjet predstavlja **težu i jasniju povredu**.

4. Povreda prava na pristup sudu (čl. 29. Ustava RH i čl. 6. EKLJP)

Zaključenjem stečajnog postupka, bez ikakvog procesnog rješenja u odnosu na neriješen zahtjev za naknadu štete protiv Republike Hrvatske, žalitelj je doveden u položaj u kojem postoji ozbiljna i argumentirana tvrdnja o povredi prava, ali istovremeno **ne postoji djelotvoran pravni put** za njezino sudsko ispitivanje.

Takvo stanje ESLJP kvalificira kao povredu same **“biti prava na sud”**, jer ograničenje ne služi razmjernom legitimnom cilju, ne ostavlja realnu alternativu i dovodi do potpunog gašenja prava u praksi.

Pravo na sud ne smije ovisiti o financijskoj snazi pojedinca, osobito kada je protivna strana **država** s neusporedivo većim resursima.

5. Povreda prava na mirno uživanje vlasništva

Učinak pobijanog rješenja nije neutralan, već naprotiv, na štetu žalitelja jer je žalitelj već pretrpio **drastično umanjenje vrijednosti imovine** zbog dugotrajnog postupanja države, a zaključenjem stečaja onemogućena je svaka realna mogućnost da se ta šteta ikada sudski ispita. Time se posljedice protupravnog postupanja države **konačno i trajno prebacuju na žalitelja**.

ESLJP u predmetu *Cindrić i Bešlić* jasno navodi da se kod procjene povrede čl. 1. Protokola br. 1 mora ispitati je li pojedinac morao snositi **“nerazmjeran i prekomjeran teret”**.

U ovom slučaju, žalitelj snosi gubitak imovine, gubitak sudske zaštite i financijski teret kao uvjet za bilo kakav daljnji postupak. Takva kombinacija predstavlja **klasičan primjer nerazmjernog individualnog tereta**.

6. Zaključna ustavnopravna ocjena

Stoga, pobijano rješenje iako formalno zakonito, proizvodi **ustavnopravno nedopušten učinak**. U svjetlu standarda utvrđenih u presudi *Cindrić i Bešlić protiv Republike Hrvatske*, zaključenje stečajnog postupka u okolnostima ovog predmeta:

- ograničava pravo žalitelja na pristup sudu na način koji pogađa samu bit tog prava,
- nameće nerazmjeran financijski i pravni teret,
- te pravo na zaštitu vlasništva svodi na teorijsku mogućnost bez praktičnog sadržaja.

Ustavni i konvencijski poredak ne dopuštaju takav ishod.

2. Povreda prava na mirno uživanje vlasništva

Učinak pobijanog rješenja jest da žalitelj sada snosi **konačne posljedice protupravnog oduzimanja imovine** bez ikakve stvarne mogućnosti da se šteta ikada sudski ispita.

ESLJP dosljedno naglašava da pravo mora biti **praktično i učinkovito**, a ne teorijsko i iluzorno. U ovom slučaju, zaključenjem stečaja pravo na naknadu štete **postaje iluzorno**.

VI. POTENCIJALNA ODGOVORNOST STEČAJNOG UPRAVITELJA I SUCA

Žalitelj **ne tvrdi** da je stečajni upravitelj postupao nezakonito ili nesavjesno. Međutim, objektivno gledajući stečajna masa **nije imala sredstava** za vođenje postupka protiv države te nije ostavljen mehanizam kojim bi se takav zahtjev **procesno očuvao** do razrješenja.

Time se sada **sav rizik prebacuje na žalitelja** koji nema ni procesni položaj ni financijsku snagu za takav postupak.

Jednako tako, žalitelj ukazuje na mogući nezakonit ili nepravilan rad suca. Sukladno ustaljenoj teoriji i praksi (uključujući stajališta Vrhovnog suda RH i pravnu doktrinu) pogrešna primjena prava ili pravno stajalište ne predstavljaju nezakonit rad suca, ali izostanak nezakonitosti ne isključuje ustavnopravnu povredu, ako odluka proizvodi nerazmjeran i blokirajući učinak na prava pojedinca.

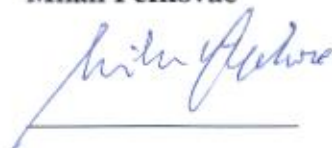
Upravo o tome je ovdje riječ.

VII. ZAKLJUČAK I PRIJEDLOG

Slijedom svega navedenog, žalitelj predlaže da **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske ukine pobijano rješenje**, predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje uz obvezu da se razmotri ustavnopravni učinak zaključenja stečaja te osigura procesni okvir u kojem zahtjev protiv Republike Hrvatske neće biti faktički onemogućen.

U Zagrebu, dana 19.01.2026. godine

Milan Perkovic

1 PEROVAC
A JURA ANDASSYJA 2
244 RGA

PRIMA

SOR ZG 2 D
10000PU 10000

RG89647150HR 2,32 EUR
0,00 EUR
60g 10000 19.01.2026. 23:37:43 1/1

TRGOVAČKI SUD

TRG JOHNA FITZGERALDA KENNEDIJAMA

10000 ZASRGA

8